

„Mikor születtem, a kezemben kés volt”

J. A.

*Ég és golyó
folyó és ég
összeragadt kenyér szelet,
kérj belőle egy harapást
s megosztja az éj veled.*

*Elszemtelenedik
ujjamon a taknyos vágás,
kilapátolja vérem havát
halottaim nincsenek.*

*Légy: kő
ez volt az utolsó
szárnyas ige,
ami ugyan a világablak
betöréséhez kevés,
de a költészet
szemtelenységéhez épp elég.*

*Cipő-szoros,
kiáltja el magát
a hangya, aki
kenyérmorzsát látva
nem ismerte fel
a visszavezető utat.*

*Ez itt a nap helye
fordul rám a föld,
madame gravitáció
szakad a por kötele.*

*Csak a szerelem
személyes, írom,
süt a nap, vakon.
Istennek a hit
kevés, imádat sok;
fájdalom nem misztifikálható!*

*Híd, örvény, félre-
ütött billentyű.
Jegyzetembe nézek:
„gyerekjáték az,*

*amikor a hajnali öröm
könnyes tenyér közt
arcod acélgolyóját
ide-odamozgatással
látásod középpontjába
visszahelyezem." Esküszöm,
hogy szerettelek!*

*Mint csintalan
gyerekét az anyja,
zörög bőrömön a rögös vér
önmagát üti meg.*

Villon a városban

*Pakli-utca,
kettéemelt
rómi-járda.
Nyitja esernyős
terceit az eső.*

*Reffes treff,
szíves otthonka,
cinkelt emlé.
Én: az mindig a víz.*

*Bocsánat, itt
az előbb
egy folyó volt.
Örökös lábközi fityisz.
Hátam mögött*

*kibeszél...
Hova tovább
eszem játssza.
Napsugár zajong,*

*szádba hívsz
egy szóra.
Mekérlek,
nyál-lánc-csörren,
pöcsös békát bőröz a víz.*

*Agyamon fény,
átengedem. Itt van
mindjárt Húvösvölgy.
Neándereld meg magad!*